

שימחה שירמן:

פני הדור כפני הטלוויזיה!

ב"גלריה הקיבוץ" מוצגת בימים אלה תערוכת צי- לומים של הצלם והמורה לצילום שימחה שירמן - בוגר חוויזואל ארט הניו-יורקי. שירמן מציג צילוי- מים של אנשי ציבור מתוך הטלוויזיה. אישים שהם אורחים קבועים בחדרי-האורחים שלנו.

למה לא צולמת את נבחריו העם בכנסים למיניהם? למה דווקא מתוך הטלוויזיה?

הטלוויזיה היא מכשיר מאוד מאוד מרכזי בחיינו. אנחנו יושבים הרבה שעות מול הטלוויזיה. האנשים האלה, שאת רואה בתערוכה, מופיעים כל הזמן והופכים לאנ- שים המוכרים לך ביותר, וזה די מרגיז. בהפיכת הקול- נוע לסטילס נוצרים הקשרים מאוד מעניינים, שנותנים לי שליטה אבסולוטית על האנשים. כשאת יושבת מול הטלוויזיה, ורואה את הדברים ברצף, זה מתקשר עם המציאות. כשאת מקפאית את התמונה, יש אפשרות להסי- תכל בכל דמות והדמויות יוצאות קריקטוריסטיות.

איזו דמות ציבורית יצאה קריקטוריס- טית ביותר בצינומים שלך?

באיושהו מקום ההתייחסות היא די שונה. בגין הוא דמות דומיננטית בטלוויזיה, בייחוד כשאני מקפאית תמונה עם טכסט. יש כאן תמונה של בגין ומתחתיה כתוב: הוא נראה טוב? טוב מאוד, רגוע מאוד. זה מאוד מצ- חיק וזה מאוד עצוב. זה קריקטוריסטי.

כמה זמן אתה מצלם מתוך הטלוויזיה?

קרוב לשנה וחצי. על התערוכה אני עובד חודשיים. יש פה צילומים של היומנים האחרונים, את יכולה לר- אות פה איך נראה אהרון אברהם צירא נישא על כתפי מעריציו ליד הכותל.

אתה מכנה את הצינום הזה בשם צי- דום פוליטי?

אי אפשר להתעלם מההקשר הפוליטי. אני לא רוצה להצביע על נקיטת עמדה ספציפית, אבל יוצא מתוך התמונות שאני מטפל במיפלגה השולטת עכשיו באופן לא כלייך מעודן.

יצחק לאור:

אני לא צחי הנגבי!

יצחק לאור ידוע בתור פוליטיקאי, אחד מאנשי השמאל הבלטים ביותר בקמפוס התל-אביבי, מרצה בחוג לתיאטרון, עיתונאי ומבקר סרטים. בימים אלה יצא לאור ספרו הראשון "מחוץ לגדר", המורכב, בני- גוד למצופה, מסיפורים לא-פוליטיים.

כמה מתכבטת כיום הפעילות הפולי- טית שלך בקמפוס התל-אביבי?

אני מארגן פורום מרצים, שיכלול את הד"ר אבי עוז, טניה ריינהארט, יהודה (ג'אד") נאמן ובנצי מר- ניץ. המטרה של הפורום היא להקים גוף שיבלום את ההליכה ימינה. סטודנטים עוזבים את האוניברסיטה ומפ- טינים לעוסק בפוליטיקה. מרצים תמיד מסתובבים באו- ניברסיטה.

מה דעתך על צחי הנגבי?

הוא מבחיל. סיגנונו חלקלק וכאילו ליברלי. לכן הוא יותר מסוכן מהרב כחנא, כי כהנא הוא משוגע עם קבלות.

אתה מתרגז כשמשווים אותך אליו?

אני לא יכול לקבל את זה. זוהי השוואה נוחה בש- ביל הסוסים. צחי הנגבי רוצה להשמיד ערבים, פשוטו כמשמעו. אני רוצה לחיות עם ערבים. כל השוואה בין אנשי שמאל וימין בגלל הקיצוניות היא שיקרית.

לאור מה שקורה היום באוניברסיטות, אינך חושב שהשמאל נחם בטחנות-ירזח?

המטרה שלנו היא מינימאליזם. אין שמאל באוניבר- סיטה, בטח שלא בצד היהודי של המפה הפוליטית. המטרה צריכה להיות מצב שבו בפקולטה זו יהיו עשרה אנשי שמאל, באחרת שניים-עשר, בעוד אחת עשרים - ולכולם יהיה גוף פוליטי לשבת לדבר ולהקים תוך חמש שנים תנועה. זה יהיה הישג עצום.

איך קורה שאיש פוליטי כמוך כותב ספר לא-פוליטי?

הדבר היחיד שקשור לפוליטיקה בספר שלי הוא, שכל-כך הרבה שנים של פעילות פוליטית מנוכרת נתנו לי אפשרות להסתכל במשקיים לפנינו. בספר אני לא מביע דיעות, אני מספר מעשיות. דרך המעשיות האלה אני רוצה לספר את המציאות המטרופת שאנו חיים בה. בתקופות שאני עוסק בפוליטיקה, אני לא כותב. כשאני כותב אני מבקש רחמים, שיעזבו אותי מהפוליטיקה, שיתנו לי לכתוב בשקט.

ריבקה רובינשטיין:

נכשלת פעמיים. זו בעייתך!

רבקה'לה רובינשטיין היתה מורה לספרות וללשון בגימנסיה הרצליה. היא גם היתה נשואה פעמיים - פעם לאהוד גביש ופעם לאדי כץ. רבקה'לה הבלונדית היא דמות ידועה בחוגי הבוהימה ועל חבריה הקרו- בים נמנים אנשי תיאטרון, קולנוע ובידור ידועים. בימים אלה היא מציגה את תערוכתה הראשונה, הנקראת בפשטות "התונה". בתערוכה תמונות מטכס החתונה, המתחיל בשינוי השם והמצב המישפחתי בתעודת הזיהוי (אצלה שונה השם פעמיים; היא תמיד חוזרת לשם נעוריה רובינשטיין), תמונה של חתן וכלה עם המישפחות מכל צד. אך התמונה המרשימה מכולן היא קולאז' ענק ובו צויריהן של נשים מפורסמות, כמו ליהי חנוך, טליה שפירא, אסתי זבקי, יהודית סולה, סימה אליהו, שרה מור, נורית ברונשטיין, כולן כלות, רובן גרושות.

למה כחרת דווקא בנושא החתונה?

זה מאוד אישי. החתונתי פעמיים והתגרשתי פעמיים. החתונה היא מאוד משמעותית בחיים שלי. התרבות שגדלתי עליה אומרת שאשה מוכרחה להתחתן.

וזה לא נכון בעיניך?

זה נכון מאוד. לדעתי הדרך האחת והנכונה לחיות. זה שאני נכשלת פעמיים זו הבעייה שלי. החתונה היא נושא מרכזי בחיי. בתערוכה אני מסכמת אותה. מעין סכום של שני כישלונות. הכישלון הראשון נמשך שנתיים והשני שבע שנים.

מדוע, לדעתך, נכשלת פעמיים בנישואין?

כי לא השקעתי מספיק. אחרי הכל הייתי נשואה לשני בחורים טובים.

הנושא כל כך יומיומי, ועם זאת כל כך מסוכן וקשה. האם יש לך מוסר ככל הנוגע לחתונה?

אין לי מסר. אני לא באה להגיד שאני נגד גישואין ושהנישואין הם דבר מיותר, מיושן. התערוכה היא אישית. מעין תמונת-מצב. רציתי להוציא החוצה את מה שקורה בתוכי.

מדוע שיתפת בתמונות-מצב זו את כל החברות שלך?

זהו מחזור הכלות שלי. הייתי פחות או יותר בחתו- נה של כולן. זהו בעצם משהו השייך לחיפוש זהות, לחיפוש המקום אליו אני שייכת. זה מתחיל בתעודת- הזיהוי שלי ובתמונת החתן-כלה, וזה נגמר במחזור הכלות. כל כמה שנים יוצא מחזור כזה לשוק. האם זה מיקרי שהרוב במחזור הכלות שלך כבר לא נישואות? את חושבת שזה מיקרי?